

KOSTELECKÝ ZPRAVODAJ

LÉTO 2017

Hurá na prázdniny

75. výročí SDH

Obecní zpravodaj

Vážení spoluobčané,

v pololetí letošního roku dochází k podstatným změnám v chodu naší obce. Pošta, na kterou jsme byli zvyklí 41 let, přechází do budovy obecního úřadu. Pro zachování stávající poštovní služby jsme souhlasili s umístěním a provozováním Pošty Partner. Rozsah poštovních služeb bude zachován, snad až na výjimku časopisů, které si u nás nezakoupíte. Pracovní doba na poště bude stejná, na jakou jste byli zvyklí. Naší poštovní úředníci přibude další funkce pokladní, takže na přepážce vyřídíte obecní poplatky i poštovní služby. Víím, že pro starší z Vás bude docházení na poštu náročnější, možná se rozhodnete i pro jinou volbu vyplácení důchodu. To vše si domluvíte s paní Jitkou Navrátilovou na přepážce. Děkuji tímto paní Petře Cilečkové, která k nám dojížděla z Vlkoshe. Změna nebyla iniciována obcí, byla to podmínka České pošty pro zachování poštovních služeb.

Komplikací letošního léta je oprava mostu na návsí. Tuto dopravně složitou situaci musíme vydržet, po výstavbě mostu dojde i k jinému značení hlavní a vedlejší silnice a tím také bezpečnějšímu provozu na křižovatce. V jarních měsících byla dokončena stavba opěrné zdi a chodníku za kostelem, která se nám prodloužila z minulého roku. Obecní rozpočet ve

Hodnotící komise - Vesnice roku 2017

výši 13,3 mil. Kč počítal s dokončením opěrné zdi, s přípravou náhradních prostor pro mateřskou školu v zakoupené budově č.p. 142, s přesunem technického zázemí obce do dvora za poštou, s využitím prostor staré pošty na provoz knihovny, s přípravou změny využití obecního úřadu pro náhradní provoz základní školy a vlastní chod úřadu. Malé stavební úpravy a údržby děláme s pomocí naší stálé pracovní čety v počtu 3 mužů a 6 pracovníků ve veřejně prospěšných pracích. Rovněž pracujeme v krajině na našich významných krajinných prvcích, abychom je udrželi stále při životě a předali další generaci. Za tuto příkladnou péči jsme byli mimořádně oceněni v soutěži Vesnice roku 2017. Největší připravenou stavební akcí je stavba mateřské školy, přístavba základní školy a tělocvičny. Úspěšně jsme prošli kontrolou při podání žádosti a v současné době máme zajištěno financování ve výši

Opěrná zeď a chodník za kostelem

45 mil. Kč, což je 50 % z celkové částky. Připravujeme výběrové řízení, jednáme o úvěru, abychom mohli v podzimních měsících stavbu zahájit. Zbývajících financování nechceme nechat jen na bedrech obce, ale hledáme další možnosti, například z ministerstva školství. Mnozí z Vás zaregistrovali, že se v naší obci vysadilo 31 vzrostlých stromů (javor, lípa, dub, vrba) a 570 keřků dřevin a květin (růže, zimostřez, břečtan, habr). Tento projekt se realizoval na vybraných místech, a to na hřbitově, v okolí kostela, pod obecním úřadem, u zástavy, na návsi, pode dvorem a u fotbalového hřiště. Celkové náklady byly spolufinancovány z evropských fondů. Dnem 30. června 2017 se s námi pracovně loučí naše dlouholetá matrikářka paní Jana Sabáčková, která se podílela na přípravě a organizaci všech kulturních akcí. Za tuto práci ji vyslovuji poděkování a přeji, aby si ve zdraví a spokojenosti užila pracovního klidu. Pozici matrikářky přebírá účetní paní Stanislava Zbořilová. Přeji všem našim společenským a sportovním organizacím úspěšnou činnost, radost z práce pro druhé a Vám všem do další poloviny roku spokojenost a dobré soužití v obci.

*Ing. Vlasta Lochmanová
Starostka obce*

Stavba nového mostu na návsi

Statistika obyvatel k 30.06.2017

01.01.2017.....	917
Narození.....	3
Úmrtí.....	0
Přihlášeno.....	18
Odhlášeno.....	17
Počet obyvatel.....	921

Zprávy z obce

Česká pošta oznamuje občanům, že důchody splané 6. července 2017 budou vypláceny v úterý 4. července 2017. Dále oznamujeme, že poštovní schránka zůstává na původním místě.

Na závěr školního roku zástupci vedení města Kyjova tradičně ocenili žáky ZUŠ, Kyjov.

Z obce Kostelec byly oceněny:

Kateřina Kudrová – absolventka výtvarného oboru za úspěšné složení přijímací zkoušky na Střední průmyslovou a uměleckou školu Hodonín.

Zuzana Šimečková - za 3. místo v mezinárodní klavírní soutěži Amadeus, 1. místo v krajském kole ve hře na klavír, 1. místo v celostátní soutěži Pianoforte per tutti + zvláštní ocenění poroty za mimořádný interpretační výkon a za 1. místo v soutěži Kyjov hledá talent.

Mateřská škola

ROK V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Naše mateřská škola v Kostelci pracovala i v tomto školním roce podle ŠVP s názvem „Rok má barvu duhy“. Velkou změnou byl odchod předškolních dětí do přípravné třídy v ZŠ. MŠ tak navštěvovaly děti ve věku od 3 do 5 let.

Kromě výchovně vzdělávacích činností se snažíme dětem zajistit i kulturní vyžití. V průběhu roku jsme s dětmi dvakrát jeli na divadelní představení do Kyjova a při tom jsme navštívili i Muzeum s výstavou panenek. Divadélka jezdila i za námi do naší MŠ. Na představení i další akce vždy zveme i děti z MŠ Čeložnice a děti z přípravné třídy. Před vánočními svátky jsme na Jarmark s dětmi pekli a zdobili perníčky, tvořili perníkové svícný a andělíčky z hlíny. Na prodej jsme měli i výrobky od našich maminek (paní Kolářové) a babiček (paní Konečné), které výtěžek z prodeje věnovaly dětem. Do naší školky opět po roce přišel Mikuláš se svou družinou. Na některé z dětí se trochu mračil, ale děti slíbily, že se polepší. Společně mu zazpívaly a řekly básničky a pak dostaly od anděla i čerta nadílku.

Také jsme už tradičně pekli vánoční cukroví, abychom mohli na Vánoční posezení u stromečku pohostit všechny návštěvníky. S dětmi jsme přichystali i cukroví nepečené. Dětem se tvoření kuliček a zdobení moc povedlo a všem chutnalo. Vánoční vystoupení dětí se konalo před MŠ a po něm nás všechny okouzila „Ohnivá show“. Když jsme se vrátili do tepla školky, pochutnali jsme si na čaji, kávě a cukroví. Posezení s rodiči a hosty bylo příjemné a všichni si společné chvíle užili.

V rámci akce „Česko čte dětem“ nám dvakrát do MŠ přišly číst pohádky děti ze ZŠ. Připravily si pro své mladší kamarády i různé úkoly a zahrály i krátké divadlo. Novinkou byla návštěva Sférického divadla. Děti ve zvláštním stanu sledovaly příběh zvířátek.

Návštěva ZOO Hodonín

Čarodějnický rej

V naší MŠ se také po roce konalo vyšetření zraku dětí moderním přístrojem, který umožňuje rozeznat vady oka.

Jsme rádi, že se do života naší MŠ zapojují i rodiče. Tentokrát si pan Navrátil připravil pro děti kouzla a pokusy. Předvedl zábavnou formou kouzla s vodou-tlak a podtlak, přitažlivost předmětů a děti velmi zaujal.

Kromě divadla jsme měli ve školce i koncert Prof. Vojkůvky s vynikajícím klavírním doprovodem.

Na konci zimy jsme si uspořádali ve školce Karneval. Děti v kostýmech tancovaly, plnily různé úkoly a také se šly ukázat kamarádům do ZŠ.

Pro zpestření jsme si udělali Zelený den. Přišli jsme v zeleném oblečení a paní kuchařky nám připravily i zelené jídlo (špenát).

První jarní den jsme uvítali roznášením práníček po vesnici. Děti je věšely na kliky u domů a zdobily s nimi i větve stromů. A když jsme někoho potkali, řekli jsme mu pro radost jarní básničku nebo písničku.

Na velikonoce jsme tvořili z marcipánu kuřátka, naseli osení a děti na zahradě hledaly vajíčka a plnily úkoly napsané na vajíčkách, aby se dostali až k pokladu.

Na konci dubna nám do školky přiletěly čarodějnice a čarodějové. Děti rejdlily na košťátkách a tancovaly a celý den si užily v maskách.

Další neobyčejný den byl Pyžamkový. Děti všechny obvyklé činnosti dělaly v pyžamku a tak se jim to líbilo, že i po vycházce se na oběd převlékly do pyžamek.

MDD jsme společně s dětmi z přípravné třídy oslavili soutěžemi s odměnami na zahradě.

Na závěr školního roku vždy jezdíme na výlet. Do ZOO v Hodoníně jsme pozvali i děti z Čeložnic a děti z přípravné třídy. Zpestřením byl odborný komentář dědečka Jakuba Navrátila, který v zoo dlouhá léta pracoval jako veterinář.

Máme za sebou Loučení se školkou. Děti se písničkami a tanečky rozloučily nejen se školním rokem, ale i se samotnou školkou, protože nový školní rok už začne v náhradních prostorách. Rodiče a hosté po vystoupení dětí poseděli u kávy a občerstvení a měli možnost si prohlédnout fotografie od otevření MŠ v roce 1981 až po současnost. Zaujaly i černobílé fotografie z doby fungování „Útulku“.

Ještě nás čeká výšlap do lesa v Čeložnicích, kde si pracovníci LČR pro nás připravili výukový program o lese a jeho obyvatelích.

Závěr roku bude tradičně patřit soutěžím na střelnici s opékáním špekáčků, na které nás zvou ze spolku AVZO. Dětem věnují nejen svůj volný čas, ale i odměny a hodnotné dárky.

Ráda bych touto cestou poděkovala všem, kteří nám pomohli v průběhu roku jak finančně tak svými činy.

Kučeríková Marie, ved. uč. MŠ

Školní okénko

Do konce školního roku zbývá posledních čtrnáct dní a to, co se děje ve škole, se dá sportovní terminologií nazvat závěrečným finišem. Písemné práce, zkoušení, odevzdávání učebnic, uklízení tříd a také hodnocení uplynulých měsíců. Škola má především vzdělávat a připravovat děti na život, což není v dnešní době lehký úkol. Jsem rád, že se nám společně s dětmi daří udržovat ve škole pohodové pracovní a tvůrčí prostředí, jehož plody sklízíme hlavně při organizaci společných projektů a dalších školních akcí, kde se bez aktivity, schopností a umu dětí neobejdeme. Velkou radost nám udělá, když naše veřejná vystoupení o Vánocích a v květnu na Dni pro rodinu docení publikum, které se v našem počtu sejde v KD v Kostelci.

Během roku jsme organizovali, spoluorganizovali a nebo se jenom zúčastnili těchto akcí: Kyjovský divadelní podzim, setkání U Lip/oslava vzniku ČSR/, šlapání zelí, Mikuláš, Adventní jarmareční dílna, Vítání jara, Velikonoční dílna, Noc s Andersenem, Den slabikáře, Den Země, Projekt veverka Věrka, Kavárna U Žirafy, koncert Viktor, Plackohraní, exkurze na hvězdárnu do Brna, přednáška v Loskách, sférické kino Brno, divadlo z Hradce Králové, přednáška Krvavé jahody, Den pro rodinu.

Ze školních výletů jsme se vrátili před pár dní. Děti ze školky a přípravné třídy jely do Hodonína do ZOO, děti 1.roč. a přípravné třídy navštívily Kovožoo ve Starém Městě a žáci 2. – 5.ročníku vyrazili na Slovensko, kde jsme s dětmi z naší spřátelené školy z Velkého Grobu navštívili jeskyni Drina a hrad Červený Kameň.

Pokračovala také sportovní klání mezi školami ze Sobůlek, Vlkoše a Moravan. Letos jsme posbírali samá druhá místa. A to ve vybíjené, florbale a malé kopané. Ještě nás čeká v příštím týdnu atletický čtyřboj ve Vlkoši.

V dubnu a v květnu se konaly zápisy do mateřské školy a do 1.ročníku. Do MŠ bylo přijato 5 dětí z 10 přihlášených. K zápisu do 1.roč. se dostavilo 19 dětí a 13 jich bylo přijato. Přípravná třída, kterou jsme s velkým úsilím v loňském roce zřídili, příští rok nebude. Změnou školského zákona jsou pro přijímání dětí do přípravné třídy jiné podmínky, které nejsme schopni splnit. Souvisí to s další novinkou, kterou je povinné vzdělávání pětiletých dětí v MŠ od nového školního roku.

V letošním roce jsme oslavili 10 let od založení KŠG. Za účasti zakladatelů KŠG jsme vzpomínali na její počátky a na výstavě jsme prezentovali autory, kteří zde vystavovali v uplynulých deseti letech svá díla. Na dalších vernisážích, které jsme v tomto roce uspořádali, byly fotografie Marka Svobody a Antonína Salajky, který také uspořádal výstavu obrazů paní Cecilie Markové. Poslední výstava, která má název „Kostelec očima dětí“ potrvá od 19. do 30.6. V rámci obecního projektu Auditfamilyfriendlycommunity zde budou vystaveny obrázky a slohové práce našich žáků.

Prázdniny bývají odpočinkovým časem, ale v letošním roce to bude jinak. Čekají nás změny, které nemají v novodobé historii školy obdoby. Rozsah těchto změn ještě není

Loučení s páťáky

úplně znám, ale co víme jistě je, že od nového školního roku se bude MŠ stěhovat do nových prostor. V současné době probíhají v těchto prostorách řemeslné práce, aby bylo vše nachystané na nastěhování. Ve školní přístavbě nebude ani školní kuchyně a obědy pro děti budeme v příštím roce dovážet ze školy z Kyjova. Věřím, že vše proběhne podle plánu a v září bude vše přichystané na zahájení nového školního roku. Přeji všem zainteresovaným mnoho sil a elánu a všem ostatním příjemně strávený letní čas. Děkuji všem žákům, zaměstnancům apřátelům školy za jejich práci v uplynulém školním roce. Moc si jí vážím.

Dušan Kovář, ředitel ZŠ

ZDRAVÉ A DOBRÉ MĚSÁNÍ

3. ROČNÍK

Již třetím rokem za námi chodí z lesa naše kamarádka veverka Věrka. Navštěvuje nás v rámci projektu Normální je nekouřit. Spolu s ní se děti učí poznávat své tělo a věci, které mu prospívají nebo naopak škodí. Jedním z úkolů bylo vymyslet a napsat recept na jakékoli zdravé a chutné jídlo. Rádi se o ně se všemi podělíme.

- Nakrájíme ovoce (jablko, pomeranč, kiwi, mandarinky, banán) pokapeme citrusem a smícháme s bílým jogurtem.
- Nakrájíme jablko a banán, rozpustíme kokosový olej, umeleme mák a vše smícháme dohromady.
- Uvaříme rýži, orestujeme papriku, rajče a hrášek, vše smícháme a máme zeleninové rizoto.
- Zdravý nápoj: rozmixovat mrkev, hrušku, jablko.
- Toust: Vezmu chleba a nakrájíme ho a namažu máslem. Vezmu si zeleninu a dám ji na namazaný krajíc, přidám plátek sýra, přikryju druhým chlebem. Celé dáme na dvě minuty do toustovače.
- Pohankové rizoto: k uvařené pohance přidáme dušenou zeleninu, orestované kuřecí maso a vše dobře promícháme.
- Zdravá pomazánka: 1 bílý jogurt, 1 pomazánkové máslo, 1 měkký tvaroh, pepř, sůl, půl cibule na drobno. Vše smícháme a podáváme s pečivem nebo topinkou.
- Ovocný salát: 2 banány, 5 jablek, 3 kiwi, 4 mandarinky, 1 lžice medu. Ovoce oloupeme a nakrájíme na malé kousky. Promícháme v misce a přelijeme tekutým medem. Necháme chvíli v chladu odležet.

Přejeme Dobrou chuť.

Auditfamilyfriendlycommunity

V rámci projektu Auditfamilyfriendlycommunity – obec přátelská občanům připravila Kostelecká školní galerie výstavu prací žáků Základní školy v Kostelci na téma co se mi v Kostelci líbí a co by si přáli změnit. Po úvodním slovu paní starostky a hudebním vystoupení dětí ZŠ pozvala přítomné zástupkyně JMK Brno paní Gabriela Vybíralová k prohlédnutí vystavených prací žáků školy a prarodinných aktivit v obci, které byly připraveny ke zhlédnutí a doplnění podle životních období obyvatelstva obce. Z návrhů, které vzešly z vyplněných dotazníků od občanů a doplněných připomínek, vyberou zástupci obyvatel obce nejméně pět projektů, které předloží zastupitelstvu obce ke schválení a následné realizaci.

Bydlím v Kostelci a jsem tady doma. Líbí se mi tady ticho. Nikdo si tu neubližuje. Bydlím na kopci u kostela. Chováme kozy, slepice, husy, kachny a krůty. Máme i psa a kočku. V Kostelci se mi líbí náš starý kostel Sv. Václava. Máme tu i sochu Tomáše G. Masaryka. A je tu

i panský dvůr. Ten patřil ždánickým pánům, kteří tady pěstovali obilí a vinnou révu a skladovali to všechno právě v našem panském dvoře.

Máme tady taky fotbalové hřiště a hřiště s umělým povrchem. Ale není tu hospoda a velký obchod. Chtěl bych tu mít hospodu, protože ta bývalá je pořád zavřená. A v našem malém obchodě občas něco nemají. Ale jinak je v Kostelci život moc dobrý.

Jiří Moravanský

Jmenuju se Vikča a o své rodné vesnici jsem často přemýšlela už jako malá. Nejdřív jsem si myslela, že Kostelec je malá vesnice, ale uvědomuju si, že to tak není, protože tu žije více než 900 obyvatel, což je pro mě velké číslo. Víím, že Praha nebo Brno mají o hodně více obyvatel, ale 900 je také velké číslo. Nudu ráda zaháním tím, že jdu s kamarády ven na stále operované hřiště nebo na panskou zahradu. Líbí se mi tady aerobik a kostelecký

fotbal, který by se měl výkonnostně hodně zlepšit. V Kostelci by se mi také líbilo parkourové hřiště a větší tělocvična ve škole. Jak už se mi doneslo, škola se zbourá a bude se stavět nová. V Kostelci se mi ještě líbí kostel, který je nejstarší postavený z pálených cihel. Až budu dospělá, tedy asi za deset let, chtěla bych bydlet v Kostelci a v tu dobu bych tady potřebovala nový obchod, veřejný bazén a hospodu.

Viktorie Zogatová

75. výročí SDH

Vážené čtenářky, vážení čtenáři kosteleckého zpravodaje, v letošním roce slaví náš sbor 75. výročí jeho založení. Samotným oslavám byl věnován u nás v Kostelci víkend 26.-28.5.2017. Při této příležitosti se konalo slavnostní zasedání zastupitelstva obce s doprovodným programem, při němž byl SDH předán a vysvěcen nový prapor, byla udělena vyznamenání zasloužilým členům a v neposlední řadě bylo uděleno čestné občanství obce Kostelec jednomu z doposud žijícímu zakládajícímu členovi SDH, panu Miroslavu Dufkovi. Další den se u nás ve vsi konali hasičské závody – okrsková soutěž a celé oslavy vyvrcholily večerní zábavou na hřišti. Všem, jenž se podíleli na organizaci celé akce i těm, kteří přišli tuto činnost podpořit, bych chtěl poděkovat; ostatním, jenž se z nějakého důvodu zúčastnit nemohli, přiblížím historii našeho sboru textem níže. Zdrojem tohoto povídání je kronika SDH a proslovy k předcházejícím výročím s mojí drobnou aktualizací.

Z historie hasičského sboru

Je tomu již 75 let, kdy byl v naší obci založen sbor dobrovolných hasičů – organizace, která po dobu své existence stála při realizaci mnoha kulturních i společenských akcí.

Na zakládající valné hromadě dobrovolného hasičského sboru v Kostelci, konané dne 15. března 1942, byl pořízen první zápis do hasičské kroniky a oficiálně zvoleno první vedení sboru za přítomnosti 58 členů schůze. (Starostou byl zvolen bratr Jaroslav Šlapeta a místostarostou bratr Jan Koutný. Náčelníkem byl zvolen bratr Jaroslav Hudec a podnáčelníky bratři Josef Měsíček a Jan Šalša.)

Obecní bubeník, jak bylo tehdy zvykem, chodil po obci a vyhlašoval, kdo má zájem být hasičem, ať přijde do hostince a přihlásí se za člena.

V roce 1946 se sbor sestával z již 80-ti členů, z toho 47 přispívajících a 33 činných a došlo k významné události, byla zakoupena (díky MNV) požární stříkačka PS 8, hadice a přilby. Hasičská stříkačka byla 31. srpna posvěcena a na tuto počest se konala také slavnost s taneční zábavou. Pro uskladnění stříkačky byl vyčleněn prostor bývalé konírny ve zdejší zámku. Bohužel celý zámeček byl přidělen nově vzniklé traktorové stanici a hasiči se museli na několik let spokojit s provizoriem v přidělené zchátralé garáži na dvoře domu místního obchodníka.

Po četných nedělních cvičeních se konečně v roce 1954 započalo se soutěžení. S jedním družstvem mužů jsme byli nejlepší požární družstvo na okrese Kyjov.

Také jsme získali požární zásahový vůz, nazvali jsme jej „Rudý ďábel“ pro jeho výraznou barvu. S tímto vozem jsme provedli zásah při požáru skladu kina v Kyjově. Sklidili jsme všeobecnou pochvalu a obdiv, jelikož byla zima a profesionální sbor Kyjova nemohl nastartovat auto!

Pro všestranné úspěchy OV přidělil v roce 1958 automobilovou stříkačku „Tatra“ T 128 (a motorovou stříkačku D.S.16, která se osvědčila při požáru stodoly v místním JZD roku 1960, kdy po celé 4 dny byla v činnosti bez selhání).

V listopadu 1957 se konala první brigáda na složení cihel pro stavbu hasičské zbrojnice, která slouží svému účelu od roku 1961, a s dvoudenními oslavami, kdy se při této příležitosti konal slavnostní průvod, ukázka cvičení hasičů, večerní taneční zábava a ohňostroj, byla slavnostně otevřena veřejnosti.

V současné době hasičská zbrojnice, resp. její střecha prošla rekonstrukcí, byla celá přeložena a doplněna o chybějící kusy. Interiéry jsou také opravovány, byla sem přitažena voda; zřízena toaleta a sprcha. Bohužel projekt budoucí mateřské školy s touto budovou již nepočítá, je otázkou, jestli se dispoziční návrh celého komplexu vydává správným směrem.

Významný byl ještě jednou rok 1961, kdy kosteleckému sboru byla z rozpočtu města Kyjova věnována automobilová stříkačka Tatra 805 jako dar nejlepšímu požárnímu sboru za příkladnou reprezentaci na okrese. Ta je mimochodem v naší hasičské zbrojnici zaparkována do teď, dokonce byla před pěti lety předvedena při oslavách 70. výročí v akci.

Z dochovaných zápisů z valných hromad a schůzí se dovídáme o bohaté činnosti, kterou sbor vyvíjel. Pořádal pravidelné schůze, kterých se museli členové účastnit, byly pořádány požární hlídky při žních, které měly za úkol hlídat úrodu na polích, byla ustanovena povinnost požárního sboru provádět jednou za rok preventivní domovní prohlídky na komíny, topná tělesa a elektroinstalace, členové sboru aktivně pomáhaly při přírodních pohromách, pravidelně se podíleli na dárcovství krve, byla pořádána divadla s vlasteneckou tematikou,

každoročně prohlubovaly své vědomosti na přednáškách a školeních, zdokonalovaly svou techniku a zlepšovaly své výsledky na místních i okresních soutěžích a velkou zásluhou byla především spolupráce s mládeží a výchova nové generace členů hasičského sboru. Tyto snahy se naplnily v roce 1987, kdy bylo založeno žákovské družstvo, které se úspěšně účastnilo mnoha soutěží a seznamovalo mladší generaci s požární technikou a uvědomovalo je v potřebném a záslužném poslání stát se dobrým (dobrovolným) hasičem. SDH se podílel také na realizaci mnoha kulturních a společenských i zvelebovacích akcí obce. V 70. letech bylo vynaloženo mnoho sil na stavbu zdejšího kulturního domu a pomoc byla poskytnuta také při stavbě mateřské a základní školy vedle hasičské zbrojnice, které již prošly také několika svépomocnými opravami. Za celou dobu existence SDH v Kostelci místní hasiči zasahovali u desítek požárů domácích i přespolečných, v roce 1970 při povodních v Kyjově a Boršově, počátkem 80. a 90. let bohužel také v Kostelci.

Od roku 1996 se také účastníme hasičských soutěží na každoročním setkání Kostelců, kde jsme nejednou soutěž vyhráli nebo skončili na druhém či třetím místě.

V roce 1996 zemřel zakládající a dlouholetý člen sboru bratr Josef Luža, který v roce 1991 získal v Příbyslavi nejvyšší státní vyznamenání „Zasloužilý člen SPO“. Totéž vyznamenání získal o rok později v roce 1992, také dlouholetý aktivně činný člen SDH a zde přítomný bratr Miroslav Dufek.

Od konce 90-tých let se výbor schází v menším počtu, zájem o činnost v hasičském sdružení upadá přes veškerou snahu několika jednotlivců, což je velká škoda, neboť sbor dobrovolných hasičů v Kostelci byl po mnoho let chloubou Kostelce nejen v požárním sportu!

K dnešnímu dni má hasičský sbor 46 členů.

V současné době působíme v naší obci jako jedna z více neziskových organizací. Okrajově se věnujeme pořádání kulturních akcí, pomáháme obci s jejich organizací, avšak hlavním úkolem SDH je pomoc spoluobčanům při nečekaných událostech. Nejedná se jenom o zdolávání velkých požárů, na něž nám ani naše současná technika nestačí, ale spíše o menší zásahy, např. při nečekaných přívalech vody. Poslední roky se snažíme dovybavovat hasičskou zbrojnicí potřebnou technikou, výzbrojí i výstrojí. V roce 2008 jsme zakoupili dopravní automobil Avia (letos skoro po deseti letech jsme se jí museli vzdát pro její stáří a technický stav), dále plovoucí čerpadlo, elektrocentrálu, repasovali jsme požární stříkačku PS 12, posíláme své členy na školení. Ovšem nic není zadarmo, tyto aktivity jsou zaplaceny odpracovanými hodinami našich dobrovolníků. Kromě finančních příspěvků od obce na provoz jednotky a kulturní akce sboru jsme odkázáni např. na výdělek ze sběru železa nebo výnosy z pořádání kulturně-společenských akcí.

„Je samozřejmostí každého člena, aby vedl čistý, bezúhonný život, aby byl chloubou rodiny, pýchou dědiny a ozdobou našeho sboru“ (cit. Josef Luža)

*Tomáš Kučera, náměstek starosty SDH Kostelec u Kyjova
Foto Antonín Vrba*

Medailon M. Dufek

Pan Miroslav Dufek, zakládající člen hasičského sboru v Kostelci v roce 1942 a jeho obětavý a zasloužilý člen po celá dlouhá léta až k dnešnímu dni. Těžko se hledají slova, která by dokonale vystihla a charakterizovala tohoto skromného, vždy usměvavého a pro naši obec významného muže, který stál vždy tam, kde jej bylo třeba, ať už jako hasič nebo velký ctitel dávných svatováclavských kosteleckých tradic a obyčejů. Vždy pečlivě ustrojen v našem kroji po dlouhá léta vodíval hodové průvody i průvody kosteleckých krojovaných na Slováckém roku v Kyjově a sám se i několikrát aktivně podílel na programu „Kostelecké svatby“. Ani do Říma či Argentiny neodjel bez krojové výbavy. Jeho láska k folkloru a krojovaným detailům je patrná také na kosteleckém ornamentu kolem okének našeho obecního sklepa a zdobí i okna sklepů mnohých kosteleckých vinařů.

Sám zhotovil i kovovou vstupní bránu na hřbitov a ke kostelu, která je zdobena rovněž jeho ornamentem. Ten natolik oslovil architekta, který navrhoval novou fasádu KD, že dnes zdobí jeho průčelí a vítá každého příchozího k nám do Kostelce.

Je znám svojí řemeslnou zručností a ochotou pomoci nejen svým spoluobčanům, ale také lidem v blízkém okolí - opravoval šicí stroje, brousil nože, kul kosy.

Pan Dufek má, také zajímavého koníčka - fotografování a jeho fotografie se určitě ještě dnes ve starších domácnostech najdou.

Když jsme se před devíti lety začali scházet a organizovaně zpívat jako Národopisný soubor Kosteláci, přišel

také mezi nás a zúčastňoval se s námi všech našich vystoupení nejen u nás v obci, ale i v širším okolí, a jezdíval s námi na Setkání Kostelců ČR.

Svým širokým úsměvem a přátelským vystupováním se zapsal do srdcí všech KOSTELÁKŮ v republice, a i když se už později pro své zdravotní omezení nezúčastňuje, vždy se nás na „stryčka“ Dufka ptají a nechávají ho pozdravovat.

No, řekněte, není to krásně naplněný jeden lidský život?

*Marie Bábíková, předsedkyně kulturní komise
Kostelec 26. května 2017*

Místní knihovna Kostelec

Nabídka vybraných knih z výměnného fondu, které si mohou čtenáři půjčit do října 2017

Mladá učitelka pražské základní školy Hanka odjíždí v časném létě osmašedesátého roku na školení pedagogů do Písku. Ani pomyšlení na hodného manžela a pětiletou dcerku jí nezabrání ve vášnivém románu s učitelem z Hradce Tomášem. Zamilují se do sebe, ani jeden však není ochoten bourat své manželství. Po více než dvaceti letech se Hanka s Tomášem, oba ovdovělí, znovu setkávají a nic jim nebrání začít společný život. Narážejí však na léta utvořené pevné vazby, návyky a nepřikráslenou rovinu skutečnosti.

George, Kavalír King Charles - roztomilý přítulný pejsek s heboučkou srstí vstoupí do života Judith, která zůstala sama se svým osmičlenným synem Joshuou. Neprodleně vzal věci do svých tlapek a Judith brzy poznala, že získat ztracené postavení vedoucího smečky je někdy opravdu obtížné, ne-li zcela nemožné. George má totiž jako pravý aristokrat své zásady, kterých se nemíní vzdát. Odmítá žrát cokoli jiného než pečené kuře, chodit pěšky, spát sám a vpustit do blízkosti své paničky jakéhokoli muže - ovšem kromě místního veterináře. Toho si naopak oblíbí tak nesmírně, až se účty za ošetření šplhají do závratných výšek.

Autorka nejoblíbenějšího románu Pýcha a předsudek napsala povídky, v nichž umí nahlédnout až na dno lidské duše a s humorem a ironií sobě vlastními nám svá poznání zprostředkuje. Dobově oblíbená forma dopisů, kterou často volí, umocňuje dnešnímu čtenáři pocit převládajících mravů i celkové společenské atmosféry na konci 18. století.

Tomáš Zich se vydal na otočku z Prahy na jižní Moravu, kde se narodil a kde mají kořeny i jeho předkové. Netají se tím, že mu návštěva rodiště není moc po chuti, ale musí převzít ocenění svého nedávno zemřelého otce, známého výtvarníka. Když líčí, proč se celých dvacet roků rodnému hnízdu vyhýbal, postupně čtenáře vtahuje do napínavého propletence příběhu velké lásky, velkého podrazu a neméně velké zrady. Není divu, že ho to poznamenalo. Ale nejde jenom o to, co bylo. Když během Tomášovy návštěvy začnou lidé spojení s jeho minulostí umírat, začne jít do tuhého...

Autoři čtenáře zavedou mezi zvířata, která lidem dávají radost, ale také pomoc a podporu. Najdeme v ní nejen psí příběhy - byť psi jsou přirozeně tím živočišným druhem, který pro nás pracuje nejvíce, ať už se jedná o psy vodící, asistenční či třeba čtyřnohé záchranáře. I kočky dokážou zpříjemnit život těm, kteří se musí vyrovnat s handicapem, a jednou se třeba dočkáme i širšího uplatnění asistenčních koní. Veselé příběhy střídají dojemné, šťastné konce osudy, kdy člověk a jeho věrný soupeřník musí vybojovat zdánlivě ztracený boj.

Ve třetím díle už se veterinářka Maz zcela šila se svým novým působištem i s myšlenkou, že bude manželkou charismatického kolegy a konkurenta Alexe Fox-Gifforda, s nímž už má malého syna George. Maz navzdory svým výhradám k manželství se chystá na velkou vánoční svatbu. Jenže její život se stává zběsilým kolotočem povinností - vyčerpávající péče o miminko, plánování svatby, a do toho pracovní stres. Na Alexe má tak nastávající nevěsta stále méně času. Jak se blíží Vánoce a s nimi plánovaná svatba, vztah mezi oběma snoubenci klesá k bodu mrazu. Příběhům i tentokrát dominují humorné historky, v nichž hrají hlavní role domácí mazlíčci.

K dovoleným a volným chvilčkám patří dobrá kniha – tak ji nezapomeňte přibalit ke všem potřebným věcem. Přejeme všem krásné a slunečné letní prázdniny. Za MK Kostelec Marie Horáková, knihovnice

Čtenářky ze školní družiny na sluníčku před knihovnou s knížkou a Čtyřlístkem

Sbor pro občanské záležitosti

**Zlatá svatba
Marie a Rudolf Pařízkovi**

**Zlatá svatba
Zdenka a Štěpán Lužovi**

Pan Miroslav Dufek 94 let

Zástupci Sboru pro občanské záležitosti v Kostelci navštívili v 1. pololetí paní Annu Matyášovou, která oslavila kulatých 80 let. K dalšímu významnému výročí 94 let popřáli panu Miroslavu Dufkovi a k výročí 92 let panu Antonínu Sabáčkovi. Krásné výročí 50 let od uzavření sňatku v Kostelci dne 29. dubna 1967 – zlatou svatbu, oslavili manželé Zdenka a Štěpán Lužovi a Marie a Rudolf Pařízkovi.

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví do dalších let.

Paní Anna Matyášová 80 let

Antonín Sabáček 92 let

Vítání občánků

11. června 2017 připravil Sbor pro občanské záležitosti v Kostelci slavnostní přivítání občánků do naší obce. Starostka přivítala do obce Kostelec pět dětí, tři holčičky a dva kluky. Kulturního programu se zhostily děti ze ZŠ Kostelec, pod vedením paní učitelky Mgr. Lenky Duroňové.

Zleva: Tobias Křižánek, Magdaléna Letochová, dvojčata Ludmila a Alžběta Pavlíčkovi a Štěpán Vávra

Soubor Kosteláci

Setkání Kostelců a kosteláků ČR 16.6. - 17.6.2017 v Kostelci u Stříbra

Tak jako každoročně v tomto čase, i letos jsme opět byli účastníky zájezdu, tentokrát do nejvzdálenějšího z Kostelců, do Kostelce u Stříbra v Plzeňském kraji.

Na přání pana starosty nás doprovázela dechová hudba Vinařinka ze Žeravic se svými zpěváky.

Rozhodli jsme se předvést ukázkou povolování hodů se zpíváním, tancem a verbováním. Jelikož hodové veselí je především doménou mládí, požádali jsme o spolupráci chasu - tři páry šikovných a ochotných děvčat a chlapců se vypravily a vyjely v pátek ráno s námi. Páteční večer jsme strávili v přírodním areálu, kde probíhal program profesionálních skupin, zatančili jsme si při Vinařince a celý večer byl zakončen ohňostrojem doprovázeným hudbou. Sobotní ráno nás přivítalo sluníčkem, a i když pofukovalo, pro nás v krojích to bylo ideální počasí, nepotili jsme se a cítili se svěže. Po vydatné snídani v restauraci u golfového hřiště, jsme se odváželi na seřadiště průvodu. Za zvuku řízného pochodu jsme přišli průvodem do samého centra dění, kde byli všichni starostové i účastníci přivítáni panem starostou.

Naším vystoupením, v němž jsme chtěli ukázat naše hodové tradice, jsme zahajovali dopolední program. Slovem dění na parketu přibližovali Jozka Slováček a Naděa Doňalová.

Po velkém prošení, slibu dodržování hodových artikulí a za velkého jásotu nám pan starosta František Trhlík hody povolil. Následovalo sólo a přípitek s naší starostkou. Ten, kdo by chtěl prožít naše hody „naživo“, byl pozván na 30.9.2017 - 1.10.2017 k nám do Kostelce.

Marie Bábíková

SK KOSTELEČ

Příprava na jarní odvetu začala druhou únorovou sobotu. Probíhala v domácím prostředí a doplnilo ji soustředění v Čeložnicích. Do přípravy se zapojil po roce Robin Dobeš. Přípravná utkání jsme díky počasí odehráli na umělé trávě. Se Sobůlkami, VI-košem, Šardicemi a rakouským celkem jsme dosahovali střídavých úspěchů.

Pak již začal boj o přežití v okresním přeboru. Na úvod jsme přivítali favorita z Kozojídek. Ani výborný výkon nestačil na kvalitního soupeře. O týden později jsme v Mikulčicích výkon nezopakovali a tak jsme prohráli i ve druhém utkání. Velmi důležité ale bylo vítězství doma s Poddvorovem, který byl naším soupeřem v boji o záchranu. V Bojanovicích jsme opět prohráli. Další týden jsme měli první derby s Moravany. Přestože jsme byli jasně lepším týmem, hosté si odvezli šťastný bod. Další venkovní utkání ve Ždánicích jsme opět prohráli. Důležitý obrat v utkání se Svatobořicemi nám pomohl ke třem bodům, ale venku v Dambořicích jsme zase prohráli. Další důležité utkání s Vracovem jsme proměnili v exhibici a zvítězili 8:0. První venkovní utkání, kde se nám dařilo, jsme ale nedotáhli do konce. Domácí Lipov vyrovnal minutu před koncem. Pak přišlo na řadu utkání s Nenkovicemi. Vítězství nám zaručovalo setrvání v okresním přeboru i pro další rok. To se povedlo a tak jsme k poslednímu utkání do Sobůlek jeli v klidu. Zvítězili jsme 2:0 a obsadili celkové 10. místo v tabulce.

Druhá sezona dorostu přinesla poslední místo. Náš velmi mladý tým pod vedením Pavla Kůřila a Milana Kopeckého se snažil a odehrál všechna utkání bez incidentů.

Mgr. Břetislav Junášek – předseda SK

PŘÍPRAVKA

Do ročníku 2016/2017 přihlásil SK Kostelec do soutěže dvě přípravky. Starší příprava odehrála 3. třídu skupina A, prvně přihlášená mladší příprava taktéž 3. třídu skupinu A. Celkem za obě přípravky nastupovalo jak v soutěžních zápasech, tak se pravidelně účastnilo tréninku cca 18 dětí. Spolu se tak setkaly děti různých věkových kategorií od 5 let do 11 let.

Starší příprava

S vědomím toho, že za starší přípravku pravidelně nastupovalo pouze 7 až 8 dětí, bylo hlavním cílem v tomto ročníku udržet děti v pohybové aktivitě a rozvíjet nadále jejich schopnosti pro navazující mladší žáky. Což se podařilo. Starší příprava odehrála celkem 19 zápasů, přičemž vstřelila celkem 44 branek. Do mladších žáků přestupuje po dohodě s rodiči 5 dětí a pokračují dál s fotbalem v Kostelci. Abychom mohli hrát soutěž, spojili jsme se s Kyjovem a utvořili společné družstvo. Tréninky i zápasy se budou hrát na našem hřišti.

Mladší příprava

V I. polovině roku 2016 vznikl v mateřské škole nebývalý zájem o fotbal, který vyústil k přihlášení soutěže pro ročník 2016/2017. Celkem tato „vlna“ přinesla na deset nových fotbalových nadšenců. A jelikož převažuje věkové složení 5 a 6 let, nebyla a stále není nouze o úsměvné momenty na trénincích i v zápasech. Mladší příprava odehrála v tomto ročníku 20 soutěžních utkání, vstřelili 60 branek. Ale co víc, v závěrečné fázi soutěže dokázali zvítězit ve třech zápasech. Celkem tak za tři výhry a jednu remízu nasbírali 10 bodů. „Klobouk dolů“. Ale nebylo to jediné příjemné překvapení. Největší šok si pro nás všechny připravily na halovém turnaji mladších přípravků v Kyjově, v době zimní přestávky. Po úvodní prohře proti týmu Kyjova se tým stmelil a po skvělých výkonech v dalších zápasech získal na turnaji 2. místo. A pokud budete chtít zaslechnout vítězný pokřik „Hej, hej, hej, Kostelec je nej, na nás si pozor dej“, tak nejbližší příležitostí je turnaj mladších přípravků ve Vacenovicích 25. června t.r. Jste srdečně zváni.

Závěrem chci vyjádřit díky všem rodičům za organizaci a podporu dětí při dopravě a trenérům Jirkovi Polášekovi a Davidovi Vlachovskému.

Petr Navrátil

SKAUTI

Příměstský tábor obce Kostelec

ve spolupráci se skautským oddílem

Určen pro děti ve věku 6-11 let

Termín 7. - 12. srpna 2017

Kapacita: 15-30 dětí

Každý dn v době
od 7.30 do 17.30

Cena 1000 Kč

Zajištěn teplý oběd a pitný režim

Kontakt: Mgr. Jan Polášek,
tel. 734 640 006

KRAJSKÉ KOLO SKAUTSKÉHO ZÁVODU

Skupina skautek z Kostelce se zúčastnila krajského kola skautského závodu, zvaného Svojsikův, který proběhl 27. května nedaletko Brna v Moravském Krasu. Celkem přijelo soutěžit 20 dívčích a 20 chlapeckých skupin. Kolem základny bylo připraveno 12 stano-

višť, které závodící hledali podle mapy a plnili nejrůznější úkoly z oblastí první pomoci, tábornictví, poznávání přírody, vázání uzlů a jiné. Naše děvčata se umístila na skvělém třetím místě, jen pár bodů za prvními dvěmi skupinami.

DĚTSKÝ DEN

V neděli 4. června uspořádali skauti pro děti tradiční Dětský den na Panské zahradě. Pro soutěžící bylo připraveno 15 stanovišť. Místo dětí však přišel déšť, který celou akci zkomplikoval. Nakonec se počasí přece jenom umoudřilo a děti začaly postupně přicházet. Na stanovištích získávaly děti body a ty pak vyměnily za sladkosti v tombole a nakonec si opekli i špekáčky.

VEŘEJNÁ ENERGETICKÁ SOUTĚŽ OBEC OBČANŮM

Stejně jako v loňském roce mají občané naší obce možnost přihlásit se v červenci a v srpnu do druhého kola veřejné energetické soutěže a výrazně tak snížit náklady na plyn a elektřinu pro své domácnosti a to bezpečně za jasně stanovených podmínek a bez pochybných podomních prodejců. V minulém roce této možnosti v Kostelci využilo 39 domácností a průměrně tak každá domácnost ušetřila 10 820 Kč.

I tentokrát se můžete přihlásit na obecním úřadě ve středu 12.7. a 19.7., na stránkách www.kostelec.obecobcanum.cz nebo přímo u Romana Ondříška na tel. 725 244 545. Více informací najdete v informačním letáku ve své poštovní schránce.

Aerobik

Dovolte mi Vám představit celoroční práci Aerobiku Kostelec. Rok 2016/2017 byl pro naše svěřenkyně velmi úspěšný. Dovezli jsme pro Kostelec mnoho medailí a potvrdili jsme, že patříme mezi špičku nejen v komerčním aerobiku. Nově jsme se tuto sezónu rozšířili o fitness aerobik. I když jsme ve fitness aerobiku nováčci, tak se nám podařilo předvést krásné výkony. Na finále v Olomouci jsme se dokonce zařadili na druhé nejlepší místo.

Aby byla úspěšná sezóna, musí být i dřina! Od září až do března se pravidelně na KD nebo ve školní tělocvičně konaly tréninky. Pracovali jsme zejména na flexibilitě, skokové průpravě, silových prvcích a držení těla. Nejvíce času jsme ovšem strávili nad trénováním nových choreografií. V březnu se všechny naše skupiny zúčastnily oblíbeného soustředění v Osvětimanech a Luhačovicích.

Letošní rozdělní do skupin:

1. Kategorie (děti do 7 let) – choreografie Vítejte v džungli, trenér: Zdenka Horáková (komerční aerobik)
2. Kategorie (děti 8-10 let) – choreografie F.B.I. na stopě zločinu, trenér: Karolína Kunická (komerční aerobik)

2. Kategorie (děti 8-10 let) – choreografie Saturday dance, trenér: Karolína Kunická (fitness aerobik)

Naše holčičky měly tuto sezónu hodně pilno. Od dubna až do začátku června jsme prezentovaly Kostelec na různých závodech. Ostudu nám holky neudělaly, ba naopak, přivezly úspěch a cenné kovy!!

Zejména jsme se účastnili závodů v rámci Aerobik tour, kde jsme excelovali. Nebyl závod, kde bychom nestáli na stupních vítězů, přičemž mnohokrát jsme byli i zlatí. Všechny naše týmy se

po základních kolech umístily v TOP 10 nejlepších. V závěrečném finále konaném v Olomouci si malinké odnesly celkové 2. místo, větší agentky 3. místo a fitnessky 2. místo. Aerobik Kostelec se také zúčastnil i jiných velikých závodů. Mezi které patří např. Perníková kopretina v Pardubicích či Mistry s mistry v Olomouci. Tento rok jsme se rozhodli i zavítat na závody pořádané mezinárodní organizací FISAF v Brně, kde se předvedl náš nový tým fitness. Nejmenší děvčátka ukázaly svoji sestavu na závodech Aerobik cup Kyjov, odkud si odvezly stříbro.

Ráda bych tímto způsobem poděkovala všem rodičům za trpělivost a pomoc při závodech. Dále našim pomocným trenérkám za jejich velikou ochotu se věnovat dětem (Adéle Drobilíkové, Veronice Vyšíňkové). Také velké díky patří Krystianovi Olaszovi za dozor a za pomoc při tvorbě hudby. A největší díky bych ráda vyjádřila Zdeně Horákové za celkovou organizaci Aerobiku Kostelec až po trénování nejmenších holčiček a poskytování pomoci a důležitých rad při trénování větších aerobiček.

Na závěr bych ráda vyjádřila veliké díky obci Kostelec u Kyjova (hlavní sponzor) a dalším obcím, které nám poskytly dotace. Bez těchto dotací bychom nemohli např. vypravit nákladné autobusy na závody, apod.

Karolína Kunická (trenérka)

Cesta do Argentiny

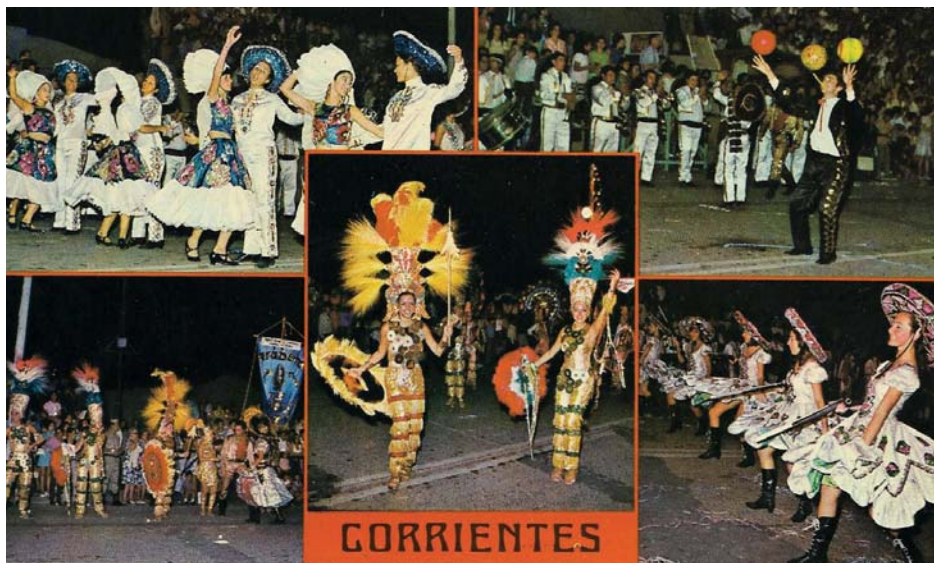
Ze zápisů mé sestřenice Ludmily Blažkové, rozené Dufkové, která jela do Argentiny na pozvání svých sourozenců, kteří odjeli se svými rodiči do Argentiny 20.6.1930 a které od té doby neviděla. Z těchto zápisů popisují její zážitky a dojmy. /X. pokračování

16.5.1966 pondělí, La Clotilde.

Zase je pěkně, sluníčko svítí a hřeje. Dopoledne si dělám všude pořádek a píši. Pak jdu na procházku. Odpoledne ležím, potom jdu k Šustrům, večer čteme a vyprávíme si.

17.5.1966 úterý, La Clotilde.

I dnes je hezky. Vstávám poslední, mám trochu rýmu a bolí mě v krku. Václav mě

večer dal prášek a do čaje rum, trochu se mě ulevilo. Marie mě z obchodu přinesla různá semena zeleniny. Některá ani neznám. Chci si je vzít domů. Mám už také semena různých květin, která u nás nejsou. Večer si zase povídáme.

18.5.1966 středa, La Clotilde.

Je pěkně a mě je už také lepší. Dnes šiji a dodělávám si šaty, které mně švagrová ušila a pak ještě zašívám. Stále míváme k obědu i k večeři maso a k tomu víno se sífonem, ale vůbec mě nebývá špatně. Nevím čím to je, doma když jsem snědla na noc maso, tak mě bylo vždycky špatně. Tady se jí jen samé hovězí, tak snad je lépe stravitelné.

19.5.1966 čtvrtek, La Clotilde.

Od rána svítí sluníčko. Chvilí jsem šla na procházku, potom šiji. Odpoledne si prohlížíme fotky, kterých mají velice moc. Ještě pak chvíli píší a je večer. Pak si povídáme a čteme.

20.5.1966 pátek, La Clotilde.

Dnes jeli Václav s Marií a Maritou do města Saenz Peña. Václav šel nakoupit zboží pro obchod, Marita si šla vybrat boty. Švagrová mě koupila flanelovou noční košili za 860 pesos a růžovou kombinku. Také mě přinesli hodinky, které jsem měla v opravě. Laďa mi dal pro naše malé děti pěkné malované hrníčky. Pro chlapce zase pěkné nožíky. Kluci budou mít radost. Všichni jsou ke mně moc hodní a laskaví, jsem mezi nimi moc šťastná. Píši a odpoledne šiji, navečer jdu na procházku. Pak dojeli chlapci ze školy, tak je tu veselo.

21.5.1966 sobota, La Clotilde.

Dnes už je zamračeno, ale je teplo. Dny se už krátí, ráno vychází sluníčko o půl šesté a večer v 6 hodin už je tma. Uklízíme, pečeme buchty, já ještě dopoledne žehlím a odpoledne píši a šiji. Láďa byl na schůzi obchodníků a přijel odpoledne až ve 3 hodiny.

22.5.1966 neděle, La Clotilde.

Dnes opět svítí sluníčko, ale fouká studený vítr. Chvillemi čtu, nebo šiji. Odpoledne jdu do kostela a tam se setkávám s krajankami, které mě srdečně zvou k nim na návštěvu, čili na vizitu, jak se tady říká. Paní Denková jde se mnou k nám, sedíme a vyprávíme si. Bratr Láďa od rána píše a počítá a Václav, ten chodí ke krajanovi Vaškovi si chvíli zahrát karty, nebo jak on říká – na požehnání.

Mirek Dufek, ročník 1923

Krvavé jahody

Ve čtvrtek 4. května 2017 proběhla v prostorách kostelecké školy beseda nazvaná Krvavé jahody - Příběh ženy, která přežila gulag.

Bylo nám velkou ctí, že naše pozvání přijala a do naší vesnice zavítala obdivuhodná žena – paní Věra Sosnarová, aby nám vyprávěla svůj životní příběh. Příběh plný neľidskosti a trápení, ale také naděje a neuhasínající víry v to, že jednoho dne se zase vrátí domů, že jednou bude líp. Příběh o obrovské lásce k rodné vlasti, která nezná hranic...

Když bylo paní Věře Sosnarové 14 let, byla spolu se svou matkou a devítiletou sestrou Naďou zatčena a odvedena na ruskou komandaturu. Bylo to začátkem května, kdy Rudá armáda osvobodila Brno. Zatímco Československo oslavovalo konec války, paní Věra a malá Naďa se třáslly strachy na jatečním dvoře mezi poraženými zvířaty a pozorovaly, jak voják bije pažbou jejich matku. Ta po 1. světové válce odjela z Ruska s českým legionářem, za kterého se vdala. Jako zdravotní sestra si nenašla uplatnění, protože tuto činnost vykonávaly sestry řádové. Navíc je otec opustil a tak Věra pracovala u sedláka a chodila žebrať s kamarádem ze sousedství. Pak ale náhle zmizela ze životů všech, které znala, a vydala se na dlouhou cestu plnou utrpení. Nejprve šli všichni zadržení na zámek v Mikulově, kde je Rusové shromažďovali. Dále již pokračovali dobytčími vagony směrem na Budapešť, kde se jim podařilo vyměnit brož za kabátek a kousek chleba. Po několika dnech jejich cesta pokračovala. Často stáli na slepé koleji, aby mohly projet vojenské transporty mířící na východ, kde se stále bojovalo s Japonskem. Dlouho čekal jejich vlak i v Bukurešti. Toto místo se však zarylo paní Věře do paměti z jiného důvodu. Věčně opilí vojáci znásilňovali ženy i dívky a právě tady to poprvé potkalo i malou Věru, které nemohla pomoci žádná žena z vagonu, na něž se vojáci také vrhli.

V září vlak zastavil. Dveře se otevřely. Kolem se rozprostírala nekonečná zasněžená krajina - Sibiř. Na první pohled nádherná země, avšak kolik utrpení zde čekalo, kolik nevinné lidské krve zde protékalo... To vše ze Sibiře učinilo jedno z nehrůznějších míst na zemi. Tady sestry prožily téměř 20 let svých životů.

Ztratily zde matku, která byla zastřelena poté, co se Věra v noci probudila a uviděla ji, jak nad nimi stojí se sekerou. Po této události je za své přijala Polka Mickiewiczová, která je později napsala jako své dcery i do dokumentů pro polskou vládu, jež dalo Rusku ultimátum, aby propustilo všechny jejich občany. Tehdy byl u moci Chruščov. Věra a Naďa však se svou polskou maminkou odjet nemohly.

Po mnohých letech v gulagu jim bylo nabídnuto ruské občanství. Kdyby jej přijaly, dostávaly by sice peníze, ale musely by zůstat v nedaleké vesnici určené pro bývalé vězně. Nikdy nepodepsaly, protože chtěly domů, do Československa. I když tehdy neměly občanství žádné a oficiálně tedy ani neexistovaly.

První dopis, v němž žádaly zdejší vládu o přijetí do vlasti, byl odmítnut. Úspěch se dostavil až o několik let později díky pomoci nového velitele tábora a jeho bratra, který měl družbu se Zemědělským družstvem Nový Šaldorf. Nebylo to jednoduché, ale nakonec se obě sestry dostaly do milovaného Československa jako levná pracovní síla. Stále neměly peníze a navíc je čeští obyvatelé nechtěli přijmout, neboť je považovali za Rusačky.

Navzdory všem těmto událostem se paní Věra šťastně vdala a nastěhovala se do domu svého manžela. Ani jemu nemohla říct, že v Rusku nebyla pracovat dobrovolně, protože by byla do 24 hodin deportována zpět. Každý měsíc se musela i se sestrou hlásit STB a opakovaně podepisovat slib mlčenlivosti.

Dodnes o některých zážitcích ze strachu nedokáže mluvit. Jak sama říká: „Hitlera jsem v roce 1941 v Brně viděla, Stalina jsem za ty roky zažila.“ Přes všechno, co prožila, jí nechybí smysl pro humor a životní optimismus. Myslím, že nezlomná vůle a víra paní Sosnarové se může stát inspirací i nám všem.

Vyprávění paní Věry Sosnarové si v prostorách kostelecké školy vyslechlo více než 130 lidí a jen málokomu neukápla slza. Velký zájem byl také o knižní podobu onoho vyprávění, jež si mohli přítomní zakoupit.

Děkujeme paní Věře, že nám vyprávěla svůj životní příběh, který by nikdy neměl být zapomenut, protože národ, který nezná svoji historii, je odsouzen ji opakovat...

Klára Kašná a Pavel Borkovec

VOLNOČAS

Ani v roce 2017 náš spolek Volnočas nezahálel. Již po 11. zorganizoval společenský ples s ochutnávkou vín místních vinařů a domácích pomazánek. K tanci nám hráli Charlie's K band a celým večerem provázel L. Šimeček s jeho krásnou vycpanou kolegyní Inge. Kulturním zážitkem jistě byla i ukázka latinskoamerických tanců a vtipné vystoupení spolku Matýsek. Všem účinkujícím moc děkujeme.

V únoru jsme pro děti pořádali karneval, který ovládl fotbal. Celé odpoledne bylo plné tréninku a soutěžení pod dohledem zkušeného rozhodčího pana Pokoráka. Nadšení byli hráči i fanoušci. Další povedenou akcí byl zájezd do divadla. Tentokrát do Zlínského, na představení Blbec k večeri.

V loňském roce jsme organizovali 1. ročník Bramboriády. Díky skvělým ohlasům připravujeme Bramboriádu i letos. Můžete se těšit na různé pokrmy z brambor, které pro vás připraví členové místních spolků. Svůj stánek bude mít samozřejmě i náš spolek Volnočas. Jaké dobroty přichystáme, se nechte překvapit a přijďte ochutnat a pobavit se. Letošní novinkou bude, že si může na pódiu zahrát nebo zaspívat každý z nás v pásmu Zpívá a hraje celá rodina aneb naše dědina. Proto neváhejte a do 31. 7. 2017 se přihlaste!!
Přejeme vám krásné a slunečné dny.

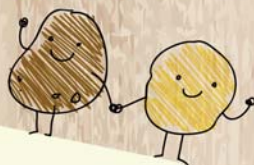
Martina Šalšová

BRAMBORIÁDA

2.9.2017

v Kostelci
na Křišti

Spolek Volnočas
pro vás pořádá
ochutnávku bramborových specialit,
připravených místními spolky!

moderuje Ladik Pimeček

kulturní pořad

zpívá a hraje celá rodina
aneb naše dědina

odpolední program
pro děti i dospělé

Vydavatel: Obec Kostelec
Odpovědná redaktorka: Jana Sabáčková
Sazba a tisk: Tiskárna Brázda
www.TiskarnaBrazda.cz

Vyšlo v nákladu 330 výtisků
Povoleno OÚ Hodonín, reg. zn. MKČRE12389